

ЕВРОПЕЙСКИ СЪЮЗ
ЕВРОПЕЙСКИ СТРУКТУРНИ И
ИНВЕСТИЦИОННИ ФОНДОВЕ

ОПТИМИСТ

Издание на клуб „Млад журналист“. Брой 8, 2019 г.

В този брой чете:

„Размисли за моя граф... и една споделена идея“ – Петя Тодорова

„Моят роден граф“ – Надя Джаникова

„Моят граф“ – Ивета Тодорова

„8 април – Международен ден на рачите“ – Клуб „Млад журналист“

„Училищната библиотека“ – Клуб „Млад журналист“

Размисли за моя град (и една споделена идея…)

Живея в скромен и красив град. Нарича се Смядово. Мнозина вероятно не знаят нищо или почти нищо за него, защото е малък и не се различава кой знае колко от другите малки градове в България. Но дали е така?

Ето, затова ще разкажа за него и се надявам да намеря нови приятели, които да обикнат като мен това необикновено градче Смядово.

Първо няколко думи за мен. Аз се казвам Петя Андонова и съм ученичка в осми клас в смядовското училище. Нарича се СУ "Св. св. Кирил и Методий". Родена съм в Шумен, но от бебе живея тук. Затова Смядово за мен е родният ми град. И когато разказвам за него, няма как да не се вълнувам.

Признавам, че до сядането ми да пиша това есе, не знаех много неща за Смядово. Повече ми правеха впечатление усмихнатите хора, които живеят тук, спокойствието и красивата природа. Разбира се, знаех нещичко и за историята му, за поминъка на хората в миналото и днес, за уникалните обичаи на смядовци. Научавала съм ги от многото събития, които са се случвали тук, разказвали са ми ги баба и дядо, Галина и Тодор Андонови, понеже вкъщи често става дума за тези неща. Разказвала ми е и леля ми, Пенка Драгостинова, която е дългогодишна начална учителка в Смядово. Беше ми много интересно докато четях и събирах информация за този материал, но започнах да си припомням много факти и събития, на които не съм обръщала особено внимание, а и да научавам много нови.

Макар че Смядово е град от петдесет години, живот в неговото землище е датиран още преди седем хиляди и петстотин години. В селищната могила, наречена Назъмовата, са разкрити седем пласта от селища от дълбоката древност чак до първото българско царство. Че тук е имало непрекъснат живот през тези хилядолетия показват и множеството могили, крепости и пътища. След Първото българско царство също има множество доказателства, че тук е кипял живот. Арабският пътешественик Ал Идриси свидетелства, че когато е преминал по нашите земи, а това е станало през 12 век, тук е имало град, който той нарича Динибули. Множеството селища и имена на местности също доказват това.

Защо е имало винаги човешко присъствие по нашите земи, чак от зората на човешката цивилизация до наши дни? Това е интересен въпрос, като се има предвид, че населението в древността е било малко и можело да избира къде да се засели. Според мен отговорът на този въпрос е в разположението на смядовското землище. Разположено около река Смядовска, приток на река Голяма Камчия, то е защитено от околните възвищения, част от Източна Стара планина. Тук се усеща и благотворното влияние на морето, осигурено от Камчийската долина. Надморското равнище е около 80-90 м. Това дава възможност климатът да е по-мек, дори когато в съседни райони е доста сувор. Това според мен е и тайната на световно прочутия деликатес, наречен Смядовска луканка. Тази е причината в средата на 20 в. в съседно до Смядово село, Черни връх, да се устрои профилакториум за туберкулозноболни деца. Дядо ми често обича да казва: "Климатът в Смядово е толкова добър, че и кисело зеле да правиш, пак става по-хубаво от направеното в Шумен." А и моите скромни наблюдения също говорят в полза на това твърдение. Когато бях в

пети клас се наложи да живея и уча в Шумен. Дотогава много рядко се разболявах, но през тази година това се случваше много често. Налагаше се да отсъствам от училище, да изпускам материал, да харчим излишни средства за лекарства. Здравето ми се възстанови чак когато се върнах в Смядово. Същия проблем го имаше и сестра ми. За разлика от моите братовчеди, които живеят в Шумен и много често боледуват, тук почти не съм се разболявала. А причината е мръсният въздух в Шумен, нещо което през последните години се е превърнало в много голям проблем за големите градове в страната.

Искаше ми се да разкажа повече за историята на Смядово и бита на смядовци, но посоката на моите мисли ме доведе до един актуален проблем, който не ми дава мира. Така че за историята, който се интересува, може да намери материали, а аз ще продължа с идеята, която ми хрумна, докато пишех тези редове. Тя се състои в следното:

В големите градове учениците в голяма част учат на две смени. Училищата, както и детските градини не достигат. А в околните села и в малки градове като моя, училищните сгради и детските градини или пустеят и се рушат, или се превръщат в нещо друго. Няма ли да е по-добре, вместо децата в по-големите градове да живеят в една отровена от замърсители атмосфера и да израснат и се превърнат в болни възрастни, всичките тези сгради, били някога училища и детски градини, да се възстановят и тези деца да учат и играят там. Разходите за транспорт ще се върнат хилядократно, когато тези деца пораснат здрави и работоспособни хора. Какво пречи от Шумен децата да бъдат превозвани до селата Дибич, Радко Димитриево и Ивански например, а и в Смядово. Има удобна жп линия и с помощта на екологично чистата и евтина електрическа енергия, която не замърсява околната среда, да имат възможност да прекарват целия ден на чист и здравословен въздух. Така хем децата ще са здрави, хем селата и моят град ще се оживят, а Шумен ще се разтовари от един сериозен проблем. Наясно съм, че с възможностите на едно момиче в осми клас няма как да реализирам идеята си, но поне да си кажа болката и да я предложа на хората, които вземат решенията, а нека времето да реши дали съм имала право.

Петя Андонова
Сътрудник на клуб „Млад журналист“

Моят роден град

Живея в Смядово откакто се помня. Много малко хора са чували за този град, разположен в североизточна България, в област Шумен, в близост до Велики Преслав. Благодарение на кметицата ни г-жа Иванка Петрова, която направи много за това градче, то стана много красиво. Още на влизане в Смядово откъм Шумен, ще видите глиган, който е символ на града. Сигурно се чудите защо точно глиган? Защото преди време градът е бил известен със „Смядовската луканка“. Ако се отправите към центъра, ще

видите, че както читалището, така и общината са санирани. А в средата на площада отново е символът на града. След това ще забележите, че жилищните блокове също са санирани и дори са нарисувани. Например на един от блоковете е нарисувана „Смеда“. От нейното име идва името на градчето. И училището е с красиви рисунки, а стената срещу паркинга му е облицована с цветна мозайка, която показва етапите през които всеки един ученик е минал и ще мине

през годините, като започнем от азбуката и цифрите до завършването на 12 клас.

Моето градче е красава и спокойно, въздухът е чист и аз се чувствам късметлийка че живея в този град.

Надя Джанкова
Сътрудник на клуб „Млад журналист“

Моят град

Живея в едно прекрасно малко градче, на име Смядово. Доскоро малцина бяха чуvalи за него, но в последните години родното ми място става все по - известно и привлича вниманието на доста хора. Посетителите му остават впечатлени и очаровани от спокойствието, което изльчва.

Смядово е град с история отпреди много години. Раждат се като село, наречано Смеда, а след години става едно красиво, с прекрасна природа и изключително чист въздух градче. Град с приятни места за разходки, отдих, и други забавления. Има център, който блести от цветя навсякъде. Изпъква с разнообразните си цветове и сцена, на която всяка година се провеждат концерти и събори. В центъра се намират и красива ни, изцяло подобрена общинска сграда и читалището, което е първото селско читалище в България. Виждат се музеят, който е бил килийно училище и църквата ни. Има още най- различни сгради и магазини. Градът ни разполага с игрални площадки за малките дечица, които са обновени с нови уреди. Винаги, когато мина покрай някая площадка, особено ако времето е хубаво, виждам дечицата, които се веселят на воля и не искат да се прибират вкъщи. За по- големите има спортни площадки и беседки. Почти всички улици на града са асфалтирани и гражданите са доволни от това. С всеки изминал ден Смядово започва да става един модерен град. Много руснаци започнаха да се установяват тук, за което нашата кметица се радва, защото това означава, че и те харесват Смядово. Тук, както казах по- рано, всяка година на сцената в центъра или на тази в градското читалище, се провеждат много концерти. Най-хубавото е, че идват най-различни певци и танцьори от други краища на България. Понякога, най-често през лятото, ни посещават и чужденци, които винаги ни впечатляват със своите песни, танци и други. През пролетта на Гергьовден се провежда събор, в който се включват много участници от областта и не само. Отново се канят участници от чужбина, което е страховто. Те също остават възхитени от Смядово. На събора идват много хора, за да се забавляват и да опитат от прочутото смядовско чеверме, което се приготвя в деня на събора. На този ден винаги е хубаво.

Има още много неща, които да кажа за града си, но ако продължа, сигурно мога да изпиша цяла тетрадка, така че спирам дотук. Искам само който чете това да знае, че аз съм щастлива тук и сега, в моето родно градче - Смядово!

Ивета Тодорова
Клуб „Млад журналист“

8 април – Международен ден на ромите

„Не зная историята на моя народ. Не помня и прадедите си. Знам, че са били катунари, изкусни майстори – кошничари, калайджии... Ценели силните коне, красивите жени, темпераментните мъже, танцували, свирели и пеели фантастично, умеели да опитомяват кобри, умеели да предсказват бъдещето, като гледали на ръка или кафе. Знам, че са тръгнали от древна Индия и са се разпръснали по целия свят – като мъниста. Навсякъде гонени, неискани, избивани, та до днес! А моят народ е с богата душевност. Има си своите ценостни норми, които в повечето случаи са неразбрани от другите народи и култури.“

Христо Кючуков, “Останки от древна култура”

През 1992 година, по идея на международната организация "Романо юнион", 8 април е обявен за Международен ден на ромите. Изборът на датата не е случаен. На този ден се отдава почит и на загиналите по време на холокоста роми.

Малко известен факт е, че единствената държава в Европа, спасила своите роми от нацистките концлагери, е България.

Разнообразието в етническия състав на населението на България е реален факт, който не може да бъде отричан от никого. Ромското население е трето по численост. Ромите се заселват в България по различно време, идвайки от различни места.

В СУ „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Смядово броят на учениците от ромски произход е значителен. Тяхната успешна интеграция е приоритетна задача в училището. В резултат на непрекъснатите усилия в тази насока, е изградена атмосфера на приятелство, толерантност, зачитане правата на всеки. Празнуването както на българските, така и на ромските празници сближава учениците и допринася за формирането на правилен образ на ромите – не престъпници и онеправдани, а деца с минало, традиции и култура, свързани с традициите и културата на другите етноси в България. За ромските деца училището е свое, както е и за всички останали.

Денят на ромите беше отбелязан тържествено във Възрожденския комплекс в гр. Смядово. Присъстваха ученици, родители и гости. Празникът започна с презентация, разказваща за ромите, за тяхната история и култура. Презентацията бе представена от образователните медиатори по проект BG05M2OP001-3.002-0039-C01 „Децата на Община Смядово – заедно мечтаят, учат и играят“, Райме Абдулова и Севджихан Мехмедова. Ученици от група „Демависта“ с ръководител Таня Сребкова, изпълниха ромски и руски романси, а учениците от клуб „Етно“, сформиран по проект „Децата на Община Смядово - заедно мечтаят, учат и играят“ с ръководител Мартина Христова, поздравиха гостите с ромски танц. Малките танцьорки бяха прелестни в новите носии, осигурени със средства по проекта. Чрез своите изпълнения учениците показаха, че разбират какво е да си толерантен и добронамерен към различните от теб, че общуването с културата на другия е едно огромно духовно обогатяване.

Клуб „Млад журналист“

Училищната библиотека

“Училищната библиотека осигурява информация и идеи, които са фундаментални за успешно справяне в днешното информационно и базирано на знанието общество. Училищната библиотека въоръжава учениците с умения за учене през целия живот и развива въображението, помагайки им да живеят като отговорни граждани.“

ИФЛА/ЮНЕСКО: Манифест за училищната библиотека

Едно от местата в СУ „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Смядово, което учениците с удоволствие посещават, е училищната библиотека. Тук е приятно, спокойно и уютно. Всеки може да намери книгата, която търси или учебника, който му трябва, да се порови в интернет или просто да си почете в малката спретната читалня.

Библиотеката на нашето училище е една огромна придобивка, с каквато малко училища могат да се похвалят. През последните години бяха извършени редица реконструкции на помещението, където тя се помещава, поради това, че библиотечният фонд става все по-богат. Бяха закупени още рафтове, маси, цветни шкафове. Това беше извършено по проект на училищното настоятелство на стойност 5000 лв. Малко преди това фондът беше обогатен по проект на Министерство на културата на стойност 2000 лв., а преди година библиотеката получи дарение от частно лице на книги на стойност 1000 лв. От бюджета на училището също всяка година се отделя значителна сума за закупуване на художествена и учебна литература. Целта е училищната библиотека да става все по-желано място за посещения на учениците, да развива тяхната любознателност и обич към книгата.

От 1983 година библиотеката на училището е поверена на г-жа Маруся Недялкова, която всички обичат и познават. Ако не можеш да откриеш това, косто ти трябва, г-жа Недялкова веднага ще се притече на помощ, защото знае точното място на всяка книга. Заради нейната доброта и нежната и усмивка, тя е една от любимките на учениците. Понякога те идват при нея просто за да си поговорят или да споделят прочетена история.

Заради нейната доброта и нежната и усмивка, тя е една от любимките на учениците. Понякога те идват при нея просто за да си поговорят или да споделят прочетена история.

Ето какво разказа за училищната библиотека г-жа Маруся Недялкова:

„Дейността на библиотеката при СУ „Св. св. Кирил и Методий“ гр. Смядово изцяло е съобразена с дейността на училището. Тя е неразделна част от учебно-възпитателния процес. Информационно се обслужват учители, ученици и външни потребители. Библиотеката е в помощ на учениците и ги подпомага при подготовката на домашни и уроци, при изготвянето на презентации, реферати и доклади по различните учебни предмети. Тя им предоставя неформална среда за социализиране и общуване. В библиотеката се провеждат и различни културно-масови инициативи и мероприятия. Регистрираните читатели на нашата библиотека са 289. Учители – 47, ученици – 238 и 4 ползватели извън училище. Радостно е, че броят на читателите непрекъснато расте. Библиотеката работи и през ваканциите. От няколко години през лятната ваканция се организира клуб „В света на приказките“. Всеки може да дойде, за да почетем и да коментираме любими книги, да се запознаем с биографии на автори, да съчиним история или да погледаме филми. При всички случаи времето, прекарано в библиотеката е най-правилно прекараното време. Защото всяка прочетена страница е стъпало към знанието и грамотността. И в този смисъл библиотеката наистина е врата към бъдещето.“

Клуб „Млад журналист“